

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se inapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Sibiu, 28 Novembre 1883.

Sântem în ajunul unei sărbători de mare însemnătate pentru biserica noastră, în ajunul zilei Sântului Apostol Andrei, al cărui nume l'a purtat marele arhieru al bisericii noastre, fericitul Șaguna.

Șaguna n'a trăit numai pentru sine, el a trăit și pentru noi, și prin activitatea sa neobosită ne-a croit calea, ce avem să urmăm.

Și dacă ziua aceasta ne umple de măhnire pentru pierderea marelui arhieru, ea îndoit trebuie să ne preocupe acum, când abia ne-am depărtat de la mormântul rece al unui fiu iubit al neuitatului Șaguna, care și a pus știința și capacitatea în serviciile bisericii.

10 ani au trecut, de când sârbăm această zi de doliu, 10 ani bogăți în triste experiențe, 10 ani cari cu cât trec în completă secetă pentru noi, cu atât mai tare ne fac să cugetăm la trista noastră stare actuală.

Trăim în un timp, în care suspițările și animositățile domnesc mai mult ca nici odată. Igoniți de pretutindinea, în loc de a ne consolida, am început a ne sfâșia noi între noi, creștând că astfelii ne vom pute salva existența.

Și fiind că trăim în asemenea timp, e greu a face amintire chiar și despre cei repotați, căci ura și dușmănia nici la ușa mormântului nu vrea să se oprească.

Între asemenea împregiurări cu pietate ne întorcem privirea asupra activității bărbatului, pe care provedința în zile de grea cercare pentru patrie l'a pus în fruntea bisericii noastre. Da, cu pietate privim la viața lui, căci ea e plină de bogate roade pentru națiune și biserică.

Abia ajuns în fruntea unei biserici umilite, și în al doilea an al arhipăstoriei sale vedem deja convocat sinodul bisericesc spre a căuta mijloacele, prin cari să se ridice biserica cea umilită. Prima faptă publică în biserică a fost deschiderea porților pentru toți fii bisericii și nisuița de a o ridica din umilire.

Odată marcată calea pe care avă să urmărească mărșul scop, Șaguna a fost fidel amândurora în întregă viața sa.

Să nu se creadă că a fost numai o întâmplare calea apucată spre ajungerea scopului. Bărbatul în a cărui memorie scriem aceste șiruri, a fost om de

adencă erudițiune. Și nici aceea să nu se mai dică că timpurile fac mare pre om. Șaguna a considerat mai întâiu de toate spiritul timpului, și în grandioasa sa operă s'a rădimit pe toți credincioșii bisericii noastre. Dânsul a știut că dând loc fiecărei puteri în biserică și teren de lucru, lucrul va înainta, căci ceea ce este bun comun, e scump în ochii tuturor celor interesați.

Șaguna a lucrat cu canoanele în mână o întreagă viață și până acuma pe terenul canoanelor nime nu s'a putut măsura cu dânsul. Basa sinodală croită de el în biserica noastră isvorește din trecutul istoric al bisericii creștine, și corespunde spiritului timpului de astăzi.

Aceasta sântem datori a o constata în această zi de însemnătate pentru noi, și sântem datori cu aceasta umbrei marelui bărbat mai cu seamă acuma, când atât în biserica noastră, cât și la frații de preste Carpați, vedem o ferbere pentru reforme în biserică. La noi în direcție, care ușor poate trece marginile, și atunci ușor ne putem treși cu anarchia după cap, la frații de preste Carpați în direcție cu totul reacționară. Sântem datori cu acestea umbrei marelui arhieru, care prin reformele introduse în organismul administrativ bisericesc nu s'a abătut de la ortodocsie întrun nimica, ci ni-a dat numai un teren legal foarte vast, pe care putem lucra între noi și sub scutul legii noastre, pe care nu fără cuvânt o a numit oare-cine: „Magna Charta”. Sântem datori cu aceasta basei noastre canonice actuale în special astăzi, când din altă parte se mai crede și astăzi, că la administrarea averilor bisericesci, la procurarea de nouă mijloace, la organizarea mai potrivită a parochiilor etc, afară de știință, minte și inimă se mai recere și un deosebit dar, pe care noi l' reducem numai la sacramente, dogme și rit.

Sântem datori cu aceste declarațiuni umbrei Marelui bărbat al bisericii noastre.

Pe această cale a lucrat Șaguna, ajutat de întreaga biserică. Și el a lucrat fără întrerumpere.

Lucrat'a pentru biserică, lucrat'a pentru națiune. Și fii credincioși au urmat cu sfințenie pre bunul păstoriu pe calea cea adevărată. Și cât timp l'au urmat, eram bineveduți și progresam.

Noi cei de acuma avem să luăm firul, unde s'a întrerupt și să purcedem pe cărările fericitului Șaguna, căci gloriosul lui trecut plin de fapte mărețe ne garantează corectitatea cărărilor umblate de el, adunca lui erudițiune, caracterul cel firm, marea experiență în lucruri, trecerea lui cea mare la curtea imperială, înțelepciunea lui politică, toate acestea ne

fac să-l luăm pe el de model, și pe deoparte să salvăm ceea ce ne-a lăsat el, ear de altă parte cu înțelepciunea și tactica lui să ne asigurăm existența națională și interesele bisericesci.

Urmând calea lui Șaguna vom fi poate improșcați de cei, cari au improșcat și în Marele Andrei, însă vom merge pe cale bătută și cunoscută, cale pe carea cu încetul cu încetul vom ajunge la limanul dorit.

Ca soare luminos cât a trăit a răspândit în giurul său lumină și căldură, cari au dat pretutindenea viață. Când a dispărut a lăsat puternice rațe în urma sa, la a căror lumină nici astăzi nu vom rămăci.

Șaguna a fost mare ca arhieru. Dovadă starea eparchiei la începutul păstoriei lui, și cea dela mutarea lui dela noi. A fost mare ca bărbatul națiunii, dovadă toate acțiunile lui, dovadă starea lucrurilor pe timpul, cât a stat el în frunte. A fost mare ca bărbat de știință, dovadă toate opurile lui.

În fața acestor fapte ne închinăm umbrei Marelui Andrei, în această zi ocașională, și-l vom urmări ca pre un far luminos în marea vieții noastre atât de viforoasă, far luminos, care ne va conduce naia la limanul dorit.

Revista politică.

Sibiu, în 28 Noevre.

Urcarea dărilor s'a primit fără mare svon în dieta Ungariei, și lucrurile merg cursul natural. Deputații votează, trag diurne grase, și bieții contribuții de dare, cel mult pot da din umeri. Partida guvernului atât e de disciplinată, încât chiar și la lucruri de tot indiferente face cestiune de partidă, și omul are să aleagă între alternativa: „sau cu noi sau drumul dela noi.”

Partidele opoșionale devin din zi în zi tot mai fără putere. Kossuthiștii din când în când mai produc ilaritate prin vorbirile lor, în cari și spun părerile constituționale, și și formulează pretensiunile.

Atâta în câteva cuvinte spre a pute pricepe situațiunea din parlamentul Ungariei.

După cum am amintit deja comisia de trei din casa magnaților a primit proiectul de căsătorie între creștini și evrei și l'a propus casei spre primire pre lângă unele modificări neesențiale.

Soartea lui o vom vedea mai târziu, ingrigiri mari însă nu avem, căci scim din experiență că jidanul are noroc la astelii de întreprinderi.

FOIȚA.

O călătorie dela Paris la Constantinopole prin România.

II.

Din ordinul dlui Olănescu, un gustos dejun ni se servi pe terasa Noului otel Sinaia, unul din cele mai mari oteluri țidite de stat pentru vițitorii, cari vin la Sinaia. După această terasă vederea se întinde asupra întregii Sinaie și se vede la dreapta deschidătura văiei, prin care se întinde linia ferată. În timpul dejunului, 10 musicanți țigani fură aduși și ei ne înveseliră cu cântecele lor naționale. Unul din ei înaintează cu câți-va pași în fața celorlalți și cântă când un cântec românesc, când unul țigănesc, ceialalți acompaniându-l cu instrumentele lor și ținându-i cor la sfârșit. Ca și musicanți din portul Neapole, cari se încearcă, printr'un armonios crescendo să mărească plăcerea auditorilor lor, acompaniându-se ei însuși țigani români fac să ne se bage de samă, prin cântecele lor, defectuositatea jocului lor; dar deosebirea între cântece urmează de aproape pe aceea, care există între climate. Cântecele musicanților ambulanti din Neapole, sânt veșele și sgomotoase, acelea ale lăntarilor români sânt

line și melancolice. Tocmai în momentul, când unuia din noi îi veni ideea unui bal improvizat, unul din adjutanții M. S. înaintează spre d. Olănescu. MM. LL. aflară despre trecerea noastră prin Sinaia, în ziua chiar, când avu loc inaugurarea noiei lor residențe de vară. MM. LL. scieau că nu eram în stare să ne prezentăm la o Curte, însă voeau să ne dispenseze de ori ce ceremonie și ne făceau cunoscut, că ne vor primi astfel precum ne găseam la trei oare și jumătate.

Nu eram presentabili, părăsind otelul zăpăciți și obosiți de călătorie: eram încă și mai puțin presentabili intrând pe poarta „Castelului Peleş”. Ploua, și dela otel până la Palat, am mers aproape o milă și jumătate, pe un drum deschis de carăle, cari în decurs de mai mulți ani, transportaseră materialul necesar pentru construirea palatului, ce se inaugura în acea zi.

Curtea era plină de verdeată; o mulțime foarte mare se strânsese la poartă; soldații și oficerii veneau și se duceau; și preoți de religiune ortodocsă, ridicându-și hainele lor lungi pentru a nu se umplă de noroiu, cu lungile lor bărbi pline de ploaie, părăseau residența regală, unde se sfârșise ceremonia religioasă.

Când ne prezentăm cu mantalele, noastre pline de ploae și cu cismele acoperite de noroiu, lacheii

în livrele lor de gală și soldații cari compuneau garda de onoare ne priveau cu mirare și cu o oare care indoeală de a ne lăsa să intrăm. Un oficer de ordonanță, informat de ordinile regale, ordonă să fim primiți; intrarăm în anticameră și ne lăsarăm acolo mantalele și umbrelele, și cele două-deci de părechi de cisme resunară prin sălile palatului.

Această procesiune norocoasă condusă de călăuza noastră apucă la stânga, trecu printr'un coridor destul de întunecos și de o dată orbită de o lumină se oprî în marea sală de așteptare ale cărei mărețe covoare, broderii și pictorii sunt luminate de nise ferestre înalte gotice. Furăm introduși într'o adevărată curte în miniatură.

Regele în mare ținută stând în picioare lângă o masă lungă vorbea cu principele Sturzea, care cu înalta-i statură și deasa-i barbă căruntă se apleca a asculta pe interlocutorul său regesc.

Puțin mai la stânga, se afla d. D. Sturdza, ministru al afacerilor străine, cu o privire vie și pătrundătoare, cu o fisionomie plăcută, care purta un mare cordon; apoi d. Falcoian și plăcutul colonel Candiano, adjutant al M. S. Regelui în ținută mare, d. Chițu, ministru de interne, d. V. Alecsandri poetul național, de cari românii sânt mândri și cu drept cuvânt, și alte notabilități. Strălucitoarele uniforme însuflețind monotonia hainei negre, formau, la distanța cuvenită un cerc, în jurul Regelui.

Afacerea în Croația după formă începe a deveni normală. Banul e denumit deja și după cum cetim pe 18 a unei curente se va convoca și dieta Croației.

Ca resunet la articolul lui „Pester Lloyd” privitoriu la împăcarea cu sasii, diarul din Berlin „National Zeitung” într'un articol din 5 a unei curente, intitulat „Noua evoluțiune în Austro-Ungaria”, marchiază punctul de vedere al sasilor. După acest diariu promisiunile guvernului nu vor mai duce pe sasi pe ghiață, ci se vor pretinde fapte și nu vorbe goale.

Eată cum închieie el articolul provocat:

„În Pesta sperau oamenii, că vor liniși pre sași prin delăturarea urgisitului comite suprem Wächter și prin promisiuni generale; ei însă s'au înșelat în această speranță. Presa guvernamentală și dă silința a vorbi în ton rezervat, însă fără adevărate concesiuni pacea totuși nu se va pute restabili, și în presă nu prea vedem exprimându-se asemenea înclinare. Ea (presa) lasă totul la chipsuința ministrului de interne, pre când sașii — pășiți deja — cer instituțiuni, cari să le garanteze drepturile lor. Se poate, că această cestiune e în stadiul desvoltării.”

Mai clar nu se poate vorbi. Incurcătura cu Croația și cea cu sasii face pre numitul diariu să esclame: „Privind toate acestea, trebuie să credem, că Ungaria stă în fața unor greutăți mai mari, de cât sânt acelea, cu cari se luptă de ani de zile Germanii în Cislaitania.”

În Franca afacerea cu China este tot la ordinea zilei și se crede, că doară doară se va delătura războiul. Guvernul a tipărit toate actele diplomatice privitoare la China, și le a împărțit în cameră. Reproducem părțile mai interesante după „Telegraphul” din București.

Răspunsul d-lui Jules Ferry, dela 22 Novembre, la răspunsul memoriului chinez, afirmă că Franca este de asemenea dispusă să respecte legăturile tradiționale, întru cât aceste sânt compatibile cu exercitarea protectoratului. Starea de lucruri create prin tratatul dela 1874 pare a corespunde de dorințele ambelor țări; chiar China, după semnarea acestui arangement, a consimțit la retragerea trupelor, totuși evenimentele au dovedit că acest regim nu este de natură de a asigura liniștea țării. Tălăriile de pe uscat și de pe apă au reînceput și fu nevoi să se întărească garnisonile, pe care Franca le avea în Tonkin în puterea tratatului dela 1874. Trebuința de a îngriji de siguranța soldaților noștri și de a resbuna moartea unui brav conducător, precum și grigia de a da țării pacificarea durabilă promisă de noi, ale cărei roade ar fi venit în curând, favoarea comerțului tuturor națiunilor civilizate, ne împuseră îndatorirea de a ocupa oarecari puncte nouă. Tratatul încheiat de curând în Hue regulează situațiunea dintre Franca și Anam turburată din cauza îndărătnicei neexecutări a stipulațiunilor din tratatul dela 1874, și nu adaug nimic nou față cu China de vreme ce protectoratul francez fusese întemeiat deja chiar prin tratatul dela 1874. Astăzi nu mai e vorba decât despre aceea de a asigura executarea lui prin garanții eficace. Schimbările de vederi, ce se urmează de câteva luni, arată lămurit, că noi avem adevărată dorință de a aplana neînțelegerile pe o cale bună și că sântem gata a discuta ori ce combinațiune care este de natură a regula greutățile într'un chip onorabil pentru ambele țări. Față cu imputarea din memoriu, că guvernul francez pare a fi renunțat la simțimintele de onoare și dreptate, d. Ferry dice, că această expresiune, pe care nu poate să o primească și care nu se află în textul, ce i-a trimis

prin telegramă însărcinatul cu afacerile franceze din Pekin, crede că provine dintr'o greșală de traducțiune. — La 24 Novembre, marchisul Tseng scrie că-i pare rău că declarațiunea d-lui Ferry este neadmisibilă în privința ocupării localităților Honkong, Sontay și Bae-Ninch. — D. Ferry răspunde la 30 Novembre, că politica franceză nu se schimbă; ea voiesce tot întărirea protectoratului, libera navigațiune pe Songkai și siguranța comerțului. Planul nostru de campanie în Tonkin nu s'a schimbat și nici nu se poate schimba. Răspunderea cade asupra Chinei, ear nu asupra Franciei.

Dr. Ioan Borgia,

Așa dară totuși s'a întâmplat, aceea, de ce de mult ne tot temeam. Temerea noastră a devenit tristă realitate. Dr. Ioan Borgia numai este între cei vii. Robustul corp nu a mai putut rezista ascunsei boale, care-l submina încetul cu încetul, și în cele din urmă, mai curând decât am fi creșut, moartea cu coasa a tăiat firul vieții al acestui bărbat neobosit.

Pe Dr. Ioan Borgia spre a-l pute caracteriza după ecuitate și obiectivitate — trebuie să fi convenit omul cu el, să-i fi fost tovarăș nedespărțit atât în luptele lui pe terenul bisericesc, cât și în cele politice. Și aceasta cu atât mai vârtos, cu cât Dr. Ioan Borgia n'a fost bărbatul, care își bate meritele în toba cea mare, ca lumea să-l vadă și să-l audă, ci el a fost bărbat modest, de multe ori poate prea modest, prea retras, căutându-și satisfacția în consciința liniștită. Virtute rară în ziua de astăzi.

Dr. Ioan Borgia s'a născut la anul 1836 în Săliște. Tatăl dînsului a fost preot acolo. Studiile gimnasiale și le-a făcut în Sibiu, asemenea și cursul juridic. După absolvare spre mai departe perfecționare s'a dus la Viena, de acolo la Gratz, unde fu promovat de Dr. *utriusque juris*.

Rentors acasă Dr. Borgia și-a început viața publică, luptând cu multă energie spre binele comun al bisericii și națiunii.

Cam de un an de zile Dr. Borgia a început a da îndrept. O boală de pept se manifestă la el tot mai vehement, și în cele din urmă Joi, în 24 November, ea i curmă firul vieții. Moartea străbătu cu iușeală toate straturile societății din Sibiu.

Înmormântarea i s'a făcut Duminecă. O înmormântare mai pompoasă rar va fi vădit Sibiul. Da, căci Dr. Borgia a fost cunoscut aproape la tot publicul din Sibiu, și pre lângă aceasta timpul frumos încă a făcut posibilă asistarea la acest act — cel din urmă în ciclul întâmplărilor din viața unui muritoriu.

Ceremoniile funebre le-au săvârșit sub pontificarea Preacuvioșiei Sale Părintelui archimandrit și vicariu arhiepiscopesc Nicolau Popea, domni protosinceli arhiepiscopesci Dr. Ilarion Pușcariu și Nicanor Frateș, protopresbiterii Zacharia Boiu și Simion Popescu, apoi ierodiaconul Ioan Căndea. Solemnitatea actului o a ridicat corul elevilor din institutul Andreian.

Pre la 3 oare după amiaza strada Cisnădiei, în care se află locuința Drului Borgia era îndesată cu mulțime de oameni din toate clasele societății. Și conductul s'a pus în mișcare până la biserica din suburbiul Iosefin, aici trupul fu dus în biserică și P. Protopresbiter și asesor consistorial Zacharia

Boiu rosti cuvântarea ocașională, aprefiând activitatea răposatului în domniul cu măestria Dsale obicinuită*).

Sicriul era încungiuat de rudeniile răposatului, și ni se rumpea inima vădând orfanii mititei, pre văduvă și mulțimea de rudeni plângând pre ibutul lor.

La mormânt domniul avocat Dr. Ioan de Preda colegă al răposatului, i-a dîs rămas bun în cuvinte eșite din inimă, adresate la inimă, și simțite de ea.

Dr. Borgia nu mai este între cei vii. Cu trupul s'a dus dela noi, însă cu sufletul este între noi. Activitatea lui ne-a rămas moștenire nouă, și ea ne va servi de model, căci roadele ei binefăcătoare vor fi pururea nemuritoare.

Fie i țărna ușoară și memoria eternă.

Cuvântarea

domniului asesor consistorial Zacharie Boiu:

„Bine slugă bună și credincioasă; peste puține ai fost credincios, peste multe te voiu pune: întră întru bucuria domniului teu!”

Mateiu cap 25 vers 23.

Ceea ce de timp mai îndelungat prevedeam cu serioase și tot mai serioase îngrijiri, înainte cu două zile, spre durerea noastră a tuturor, onorați jalnici ascultători, deveni realitate, realitate tristă nealterabilă! Ioan Borgia, doctor în drept, avocat public provincial în Sibiu, fiscal și defensor matrimonial pe lângă Venerabilul Consistoriu al Arhiepiscopiei gr. or. transilvane, fiul cel zelos și credincios al bisericii și națiunii noastre, soțul și părintele cel bun, îngrijitorul și chivernisitorul, prevedința pământească a familiei sale, nu mai este între noi. O boală ascunsă și la primele ei urziri sau necunoscută sau nebagată în seamă, începuse încă înainte cu mai mulți ani a roade puțin câte puțin la rădăcinile pomului esistenței lui; pomul cel vesel și plin de viață începu a tînji și a jeli, ramurile lui, astăzi unul, mâne altul, a se pieca și a se usca, frunza a deveni mai puțin verde și veselă decât până aci; numai fructele, fructele singure, spre mirarea tuturor, continuau a fi multe și frumoase — căci soțul pomului era din cele mai bune, din cele mai nobile, — până când deodată și însași trupina, la părere sănătoasă și vigorosă, înlăuntru însă bolnavă și debilitată, în urma unei suflări de vînt se smulse cu vehemență din rădăcinile sale firești, se resturnă și cădu la pământ. Eată, iubite frate, în puține cuvinte istoria și icoana zilelor tale din urmă. Da, tu te duci astăzi de pe pământ: și eată barca cea neagră, ce te așteaptă, spre a te lua pentru totdeauna dela ochii noștri cei trupești! Eată nouă, celor ce am viețuit împreună cu tine, celor ce am fost martori ai vieții și activității tale, nu ne a mai rămas decât trista datorință a-ți dice astăzi la acest loc sacrat ultimul adio, și a vîrsa o lacrimă pe sicriul tău, ear de aici încolo a păstra în inimi credincioase icoana cea perdată a iubitei tale ființe!

Istoria vieții esteriore, așa dîcînd materiale, a adormitului nostru frate este scurtă și simplă. Născut la anul 1835 în opidul Săliște din părinți foarte onorabili, distinsul paroch Dimitrie Borgia și soția sa Maria, și înzestrat dela Dumnezeu cu frumoase talente, tinărul Ioan percurse în Sibiu stu-

*) Publicăm mai la vale cuvântarea în estenso.

Red.

La dreapta, un grup mai bătaior la ochi atrăgea atențiunea noastră. În lumina dulce ce străbătea prin fereastră, înaintea căreia se afla, vădurăm pe Regina Elisabeta în costum național, cusut cu fir de aur; un vîl de gaz, de culoare roză, îi acoperea capul și gâtul și ca un nor de dimineață, fălăia în jurul blândeii și suridătoare-i figuri, pe care, cu toate acestea din când în când, trecea ca o umbră de tristeță, pe care însă numai decât o făcea să dispără. Ochi, de un albastru închis, în acest cadru puțin cam posomorât, străluceau cu o lumină intensă; pe busele-i subțiri și delicate se observă un suris de bună sosire și talia-i foarte puțin aplecată înainte reamintea pe Sarah Bernhard în acea dulce și poetică visiune a ficei lui Roland, care va rămâne cea mai atingătoare și mai frumoasă a ei creațiune.

Noi formam un cerc aproape de ușă; ni se părea destul de greu de a ne găsi în această societate de elită, căreia M. S. Regina și domnișoarele sale de onoare, toate în costum național, dădeau o și mai viuă animațiune. Cei mai timidi dintre noi ședeau puțin mai în urmă, ceialalți, atrași de plăcerea de a observa, studiau fisionomiile. D. D. Sturzea mă conduse mai înainte la Regina și conversațiunea, deschisă și susținută de M. S. în limba franceză vorbită foarte bine, nu se mai sfîrșia Cetisem volumul „Cugetările”, publicat de M. S. și

imi aduceam chiar aminte unele din cele mai însemnate. Vorbirăm de tot, ce ti place M. S. Reginei: poezie, literatură, arți; căci M. S. nu este numai o scriitoare favorabilă, dar posedă și darul picturii și se deosebesce foarte mult în arțile frumoase.

Regina 'mi făcu cunoscut, că adoptase costumul național, că toate doamnele din țeara urmaseră exemplul său și că grație acestei hotăriri manufacturile naționale beneficiară. O rezoluțiune atât de patriotică n'ar pute fi îndestul lăudată; de aceea dîseiu M. Sale, suridînd:

— „Patriotismul Maiestății Voastre ar părè mult mai meritoriu, dacă constumul nu i ar ședè atât de bine.”

— „Ești sceptic, dîse Regina, suridînd la rândul ei; eu nu mă cred capabilă să sacrific eleganța patriotismului.”

— „Să mă ferească Dumnezeu, Maiestate, răspunsei eu, vă prinde atât ca Regina, cât și ca femeie; este o mare fericire, când nu este incompatibilitate între drepturile unei și datoriele celeilalte.

Ajunși aci cu conversațiunea noastră, mi se anunță că M. S. Regele dorea să'mi vorbească.

Regele Carol nu tradează nimic din originea sa germană. Este subțire și de talie mijlocie; brun

cu păr și barbă neagră, cu o privire liniștită și hotărîtă, voce sonoră și egală; are darul de a vorbi iute și cu precisiune. Și Regele nu vorbește de cât franțuzesce și vorbește această limbă admirabil.

— „Sciu, îmi dîse el, că la Congresul din Berlin ai vădit adesea reprezentanții noștri. D. Catargi 'mi a vorbit adesea de d-ta și cred că ordinul Stelei României vă numeră printre membrii ei.”

Mă inclini și tăcui un moment. Numele amicului meu d. Catargi, la înmormântarea căruia am întîlnit pe d. Rosetti, 'mi reamintî nescie penibile suvenir, căci muri pe un pământ strein și sub greutatea unei disgraciări nemeritate. După câte-va secunde tot turburat de aceste suvenir, ridicai capul în sus:

— „Maiestatea voastră, fără îndoială, n'are nici un drept de a se plînge de rezultatele congresului dala Berlin? România oedă biata Basarabie în schimbul Dobrogei: dar ea dobândi două porturi adecă două porți deschise pentru lumea întregă.”

— „Fără îndoială, răspunse Regele, schimbul în el însuși, poate să pară acceptabil, dar nu pot admite teoria schimburilor aplicată la popoare și la teritorii. Nu se dă numai teritorii, se cedează, împreună cu ele și oameni, a căror iubire crede cineva că a căștigat-o. Un asemenea târg nu folosese

dile gimnasiale, și tot aci cu același succes laudabil cursul juridic, carele apoi pentru perfecționarea sa ulterioară l' continuă și termină la universitățile din Viena și Gratz, luând cu distincțiune diploma de doctor în drept.

Reintornând în patrie și făcându-și praca preserisă de lege, pași apoi în viața publică ca unul din cei dintâi avocați români ai timpului noul, care timp deschisese în fine și pentru fi poporului nostru greu cercat barem în câțva barierele vieții publice, după ce acelea ne stătuseră închise, și chiar încuiate, veacuri întregi.

În starea aceasta pași apoi la căsătorie cu Sevastia, fca respectabilei familii Teodor Ciurcu din Brașov și, fericirea lui părea deplină; dar vai! deja într'al doilea an al acestei fericite vieți conjugale remase văduv cu un iubit fiu orfan încă în leagăn, astăzi însă destul de înaintat, pentru de a cunoaște și a simți în întreagă mărimea pierderilor sale. Căsătorit apoi a doua oară cu Maria, fca onorabilei familii Bucur Cioran din Reșinar, se părea că i se deschide o fericire nouă, statornică, o cărare lungă și presarată cu flori în câmpul vieții; dar vai!, care fericire pământească este statornică? De abia trecură 9 ani, — eată și aceasta fericire ruptă de mâna cea neindurată a morții!

Și astfel, și eată astăzi aici o mamă venerabilă, venită din depărtare a plânge pe fiul său și a mângăia pe fragedul său nepotel, — eată de altă parte un tată iubit, carele gârbovit însuși de grele suferințe nu poate lua parte personal la aceasta solemnitate de doliu; — eată dincoace o soție rară, model de virtute femeiască, frântă de durere, încungurată de patru sermani prunci necrescuți, lipsiți de sprjinul părintelui lor; eată un frate plin de iubire, unica odraslă remasă din pomul cel mult înrămurat și plin de speranță al familiei sale; — eată un unchiu iubit, cumnați credincioși și nenumerate rudeni, amici și stimători încungurând astăzi acest tăcut sicriu, ca să deo onoarea din urmă acestui iubit și prea iubit călătoriu, ce pleacă de pe pământ la plaiurile nemuririi.

Scurt disei, a fost șirul anilor scumpului nostru frate; dar precum dice înțeleptul din legea veche, că bătrânețele nu se socotesc după numărul anilor, ci după înțelepciunea și onestatea lor, după viața cea curată și fără întinăciune, așa cu drept cuvânt vom dice și noi, că viața adormitului în Domnul, privită după faptele ei, — căci faptele noastre sunt viața noastră! — a fost lungă și plină de fructe. Bărbăția și activitatea lui păreau neobosite; și adeseori, când priviam această diligență de fier, ne venia a aplica și la dânsul cuvântul, ce dice înțeleptul Solomon despre femeia cea bărbată, că luminarea lui nu se stinge toată noaptea. Viața lui era retrasă, modestă, mai mult internă și concentrată în sine; el nu era omul aparițiunii, al vorbelor, ci cu totul întreg al tăcerii și lucrării, în deplin înțelesul cuvântului: bărbat al faptelor.

Ca apărător al cauzelor juridice concređute lui, activitatea, dexteritatea și energia lui erau cunoscute și mult prețuite din partea tuturor.

Ca fiu al poporului său, el se silea a participa cu zel la toate actele și acțiunile mai însemnate ale acestuia.

Ear ca fiu al bisericeii sale, ca membru al sinoadelor și congreselor și altor corporațiuni bisericesci de ale noastre, el se afla totdeauna între luptătorii primelor șiruri, și activitatea lui pe acest teren o va înregistra cu vie recunoscință istoria bisericeii noastre.

nici o dată nimic; dar odată ce se face dintr'ensul o cestiune de simțeminte, discuțiunea devine nefolositoare. În realitate, cu toate aceste, n'am primit două porturi, ci numai unul singur: Kustendje. Și, aci încă, va trebui să chiețuim 20,000,000 și ne vor trebui cinci ani pentru a construi acolo un pod și a crea un port. Apoi va trebui să așteptăm încă unei ani până să culegem fructele noastre, astfel că ne trebuie 10 ani de pace, până să terminăm ceea, ce am început acolo. Și veđi, că prezentul nu este lipsit de oare-care îngrijiri."

"Principele de Bismarck, Sire, răspundând unui diplomat, care l' întrebă câți ani va dura pacea, răspunde: *dece ani.*"

— "Da, răspunde regele, care părea că scie de această întrebare, i dete acest răspuns, la congresul dela Berlin, acum 5 ani."

După câteva momente, arătându-mă unuia din adiutanții săi, care se pregătea să escorteze pe amicii mei, Regele ne dise: "Mergeți de visitați casa; sper că vă voi vedea înaintea de plecare."

Cober.

Da, dacă astăzi cutare comună de ale noastre, fie bisericească sau civilă, și în ultima liniă chiar comuna lui natală, se bucură astăzi de un present mai bun și poate aspira la un viitor mai fericit, de cum i-a fost trecutul, o parte bună, adeseori cea mai bună din merit compete lui Ioan Borgia, carele scia scutura pravul arhivelor, pricepea limba cea tainică a documentelor vechi, se silea a deschide cărțile cele sigilate ale istoriei, magistrei vieții, și lupta neobosit, pentru a scoate la lumină drepturi îngropate și aproape chiar uitate. Și cu deosebire, dacă biserica română ortodoxă din Transilvania se bucură astăzi de o stare mai bună, mai deamnă de dânsa, dreptatea cere, a se pune între numele celor mai bravi luptători și apărători ai drepturilor și intereselor ei, și numele doctorului Ioan Borgia, carele împreună cu alți bărbați de spirit și inimă a scris istoricul fondurilor ei, a câștigat judecățile ei cele învechite, încurcate și desperate, a înavuțit literatura ei canonică și a contribuit la îmbunătățirea și perfecționarea legilor și aședămintelor ei. Eată jalnici ascultători, ce bărbat am perdut noi, ce lucrător ager în agrul bisericeii și națiunii noastre, ce serv bărbat și credincios al domnului său, carele scia imulți din și în și talanții incredințați lui!

Ear ce ai perdut tu, jalnică familie, lovită de soartea cea mai grea, o permiteți-mi a nu espune mai pe larg în acest moment, ca să nu devină rana ta, de se poate, mai adâncă, mai dureroasă; tu sermano, ai perdut aproape totul, și numai bunul Dumnezeu, izvorul bunătății și al mângăierii, părintele văduvelor și orfanilor, poate și să se indure a picura balsam de mângăere, de credință, răbdare și tărie creștinească în inimile voastre cele sfășiate.

Și așa, corp muritor, țerână din țerână, odichnesce în pace la sinul mamei tale și a noastre a tuturor, din carele ai eșit! căci în adevăr în toată viața ta pământească puțină parte ai avut de odichna.

Ear tu, suflet nemuritor, lumină din lumina creatorului și viață din viața lui, reintoarce-te la originea ta, la domnul luminei și al vieții; și precum ai servit lui cu credință în viața pământească, astfeliu într'acum cu bucurie într'acum bucuria lui cea fără de sfârșit. Da, frate iubit, precum cântai tu înainte cu un pătrariu de secol, în inspirațiunile noastre juvenile, noaptea paștilor, dicend:

Era o noapte sântă, în carea tot creștinul,
Pătruns de pietate, pătruns d'un zel cerese,
Uitându-și neodichna, și patima și chinul,
Veghea, ca să zărească, minut dumnezeesc. —

astfel fie și pentru tine noaptea cea întunecoasă a apunerei de pe pământ tot de odată și dimineața cea luminoasă și veselă și sântă a învierii tale în împărăția fericirii! Amin.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Ilia murășană, 3 Decemvre 1883. Domnule Redactor! Nu dubitez Dle redactor, că cetind datarea acestei scrisori, nu vă veți mira puțin, că se mai poate ceva și din tractul Iliei ceti și auđi; dar nu vă mirați, pentru că am ajuns în acel anotimp, precând omul dormind, fiind acoperit cam slab, în somn simte un ceva neplăcut, și începe a a se deștepta — dar doară nu va fi prea târziu! —

În tractul Ilia de 10—12 ani multe s'a întemplat, multe greutăți au trecut peste capul poporului de rând și inteligent fără de considerare de religie și națiune; sub care timp multe plânsori s'au grămădit prin arhivele politice administrative și bisericesci naționale, dar toate plânsorile au rămas plânsori, fără de a mai ave de urmare vre-o mângăere așteptată cu dor.

Acum pe când se apropie timpul, ca prin o lucrare compactă pe cale legală, cugetăm a ne mai îmbunătăți soartea pe un viitoriu de 6 ani, ce să veđi?!... reprezentanții camitatensi ai tractului Ilia, țin o ședință în Ilia mai de curând și hotăresc, se dice scurt și simplu, că rămân și pre viitor pe lângă funcționarii cei vechi, se înțelege cu privire la tract.

Nu ne putem mira de ajuns că cestiunea aceasta în ședința ținută a fost așa ușor isprăvită; și nu am observat nici decum, ca vre unul din aceeași DD. reprezentanți, cari s'au ales prin vocea poporului, ar fi aflat de demn a pune sub desbatere mai serioasă cestiunea aceasta!

Dlul președinte a ședinței B. I. L. cât și dlui B. I. G. dlui B. B. T. dlui M. L. și tuturor viriliștilor nu prea putem lua în nume de rău aceasta procedură, pentru că pe dlor ca nesce oameni de in-

fluență și stare bună, nu-i prea doare mult capul, că cine sânt funcționarii tractului; dar și între dlor sânt, cari sciu prea bine, cum stau trebile tractuali administrative și recunosc, când e vorba de intimitate că: „în adevăr nu e bine;“ dar cu atât mai rău ne cade, cum am ăis, procedura celor aleși de popor; pentru că, după cum îi cunosc eu dlor sciu prea bine, unde a devenit poporul din tractul Iliei, sciu prea bine, care este motivul decadenței lui, și totuși în atari momente nu și ridică vocea pentru de a vărsa mai multă lumină asupra cestiunei. Această rețineră nu mi-o pot esplica altcum, — numai dlor doară se sfiese a și spune părerea pe basa purului adevăr în fața acelora, cari susțin simplu pe funcționarii vechi fără de a și fi motivat părerea.

Nu ne putem declara de mulțămiiți nici când cu astfel de procedură, dar nici nu voiesc de astădată a face multă vorbă, numai o spun, ca să scie și domni reprezentanți ai tractului Ilia, că poporul preste tot nu este mulțămit cu otărirea, nu este mulțămit cu tractarea, ce o a gustat de 12 ani încoace, din partea funcționarilor vechi ai tractului. Nu voiesc a aduce aci gravamene în contra nimănui, nu voiesc nici a detăima pe nimenea, pentru că legea nu cere gravamene cu ocasiunea restaurării, ci concede ca poporul prin reprezentanții săi să se și aleagă funcționari apți, pe cari vreau; așa dar nici funcționarul vechiu, nu poate lua în nume de rău, dacă în tractul unde a fungat spre viitor nu va fi reales.

Pe onoratul public cetitor, cât și pe cei interesați îi rog să bine voiască a nu mă pricepe într'altă parte, pentru că o scim și am pățit-o, ca totdeauna când apar astfel de debateri în o foaie română, și uită tot interesul, și toată părerea și intențiunea bună pe calea aceasta comunicată o timbrează de „cestiune națională.“ Să nu cugete interesatii din tractul Iliei, că doară părerea mea este numai într'acolo ținută, ca în tractul Iliei cu ocasiunea restaurării, să devină numai român de cap al tractului; nu negăm aceea ce doară nu ne-ar plăc, și mai cu seamă, dacă ar fi un român demn de chemarea sa și om de înțelegere, atunci mai că ar plăc la toți, — dar aceea pot cu toată pozitivitatea afirma, ca dacă rămânem tot ca până de present și spre viitor, atunci la toți nu ne va plăc.

Reasumându-le toate de până aci încă odată și recomandându-le interesatilor spre judecare firmă nu mă pot rețin, a face amintire și despre aceia spre a fi justificat înaintea on. public, că despre starea administrativă a tractului Ilia destulă dovadă ne-a dat și mai în anii trecuți articlii apăruti în foaia „Telegraful Roman“ și „Gazeta Transilvaniei“ și altele — ceea ce a trecut fără efect și fără ca organele competente să fi încercat a și câștiga ceva satisfacțiune.

În fine, rog pe Domni reprezentanți din tractul Iliei, a nu lua cauza aceasta prea ușor, pentru că ea este atât pentru inteligință, cât pentru poporul de rând de destulă însemnătate, și fiindcă Domni reprezentanți sânt peste tot oameni inteligenți, să nu și uite, că cea mai sântă a Dlor chemare este a se îngrijii de soartea poporului punându-și toată stăruința spre ajutorarea lui; earăși decumva pe lângă toată stăruința reprezentanților nostri, soartea va vrea ca și pre viitor să rămânem pe lângă cei vechi atunci poporul nu va mai put, dice alta decât „Doamne ajută dreptății!“

Aceste on. domnule redactor, așa le am scris după cum le am simțit și eu ca un „sătean“. Vă rog dar cu tot respectul a da loc acestor șiruri în prețuita-vă foaie, cât mai curând, ca să nu întârziem cu totul. Ce se atinge de trebile bisericesci din protopresbiteratul Iliei — dacă vom fi primiți — vom reveni la acele mai târziu *)

Săteanul.

Varietăți.

*) (Mulțămiiță publică.) Reuniunea femeilor române din Sibiu se simte plăcut îndatorată, a aduce prin aceasta în public mulțămiița sa călduroasă:

Onorabilei societăți de diletanți ai casinei din loc pentru reprezentațiunea teatrală din 5 crt, dată în localul teatrului de aici în folsul reuniunii noastre cu frumosul rezultat de 229 fl. 2 cr. venit curat.

Asemenea persoanelor, care avură bună voința a și rescumpăra biletele cu preț mai mare, anume:

Escelenței sale Dlul Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul pentru un plus de 5 fl; soției Domnului Comite suprem și comite al sasilor Doamnei Iosefina de Brennerberg pentru 3 fl.

*) Vei fi binevenit

Red.

și Domnului I. G. Baritiu pentru 1 fl. — în fine Domnului librar G. Mayer din loc pentru bunăta-
tea, că a îngrijit gratuit de vânzarea biletelor și
compunerea socotelor.

Sibiu 8 Decembrie 1883.

Comitetul Reuniunii femeilor române din Sibiu.

(Convocare). Domnii învățători, cari sunt
membrii în Comitet. — Central al Reuniunii învăță-
torilor rom. ort. din districtul Abrudului, — sunt
convocați la o ședință a comitetului pe ziua 5/17
XII a. c. la 10 oare a. m. în sala de învățământ a
școlii noastre din Abrud-Sat.

Obiecte:

1. Discutarea temelor, ce sunt a se defige spre
desbateri în Adunările gener. ale Despărțimintelor,
având în vedere conculsul relativ al adunării gene-
rale districtuale din vara trecută; —

2. Cestiunea pedepselor și a tacselor restante;

3. Afaceri curente;

4. Propuneri.

Abrud la 25/XI v. 1883.

Ioan Gall m. p.,
președinte.

* (Faptă creștinească). Sub impregiurările
grele, ce ne apasă din toate părțile, cu deose-
bire pe locurile muntoase, unde ne aflăm noi, sunt rari
și oamenii, cari mai pot face și câte ceva bine! —
Totuși de astădată vin cu bucurie a Vă ruga, să
binevoiiți a publica în ziarul nostru „Telegr. rom.”
ca un esmple demn de imitat, următoarea faptă cre-
știnească:

Indemnând Ddieu pre creștinul nostru Ioan Va-
siu din Bătrâna, de prezent pécuarului la oi în Socet,
pre lângă alte ajutoare din anul trecut, a dăruit
pe seama bisericii nou zidite din comuna Ulmi —
afiliată la Cerbel — un rând întreg de vestminte bi-
sericesci, precum și ferul necesar la îngrădirea fere-
știlor numitei biserici; pentru această faptă nobilă
dară în numele bisericii și al poporenilor ei, sus nu-
mitului binefăcătoriu Ioan Vasu i se aduce prin
aceasta mulțămîntă publică — și pofindu-i ani mulți

și turme numeroase, rugăm pre Ddieu, pentru că el
a iubit frumseța casei Sale să-l preamărească cu
dumnezeiască puterea Sa!

Cerbel în Noemvre 1883.

Ioan Sêrb,
paroch gr. or.

* (Publicarea sentinței în contrauci-
gașilor lui Mailath) se întemplă în 29 Noem.
st. n. a. m. în sala tribunalului din Budapesta. Sala
era plină de oameni. Publicul aștepta cu mare ne-
răbdare aducerea acușărilor în sala tribunalului.
Toți trei acușății erau cu fața palidă. Pe obraz
le a crescut păr. Ochii lor sunt fără viață. Pre-
ședintele a cetit sentința tablei regesci, prin care
se condamnă Pitely și Spanga la moarte. Atât Pi-
tely, cât și Spanga păreau indiferenți. Dară când
se publică partea aceea a sentinței, prin care se
modifică pedeapsa lui Berecz din condamnare la
moarte în închisoare de 15 ani, atunci aruncară
Pitely și Spanga o căutătură plină de ură asupra
lui Berecz. Toți trei apelară în contra sentinței.
Procurorul încă luă recurs la instanța a treia. —

* (Colorirea pânzei prin electrici-
tate). În urma scrutarilor științifice a doi profesori
dela universitatea din Glasgov mai mulți fabricanți
englesi începură a aplica electricitatea spre colori-
rea pânzei. Pânza se moae într'o soluțiune de sare,
apoi se conduce în curent electric preste stofa umedă
care are de urmare colorirea respective îngălbini-
rea pânzei.

* (Telefonul ca prevestitorul schim-
bărilor temperaturii.) Electrotehnica că-
știgă în viața practică pe și ce merge mai mult
teren.

Mr. Dufournet un savant frances sciind, că
tempeștițe, furtunile produc în pământ o mișcare
un cutremur lin și așa de neînsemnat, încât aceasta
cu sensurile noastre, nici nu se poate observa, —
a construit un aparat, prin ajutorul căruia să facă
vizibile aceste sguduri. El adecă a implântat doi
pari de fer în depărtare de 10 metri unul de altul

și cam tot așa de afund în pământ; de acești pari
atâră apoi 2 sirme isolate, cari le aduse în lega-
tură cu un telefon. De se apropie vr'o furtună,
vine toba teletonului într'o mișcare vibrătoare, ce
produce un sgomot caracteristic. Tonurile aceste ascu-
țite ale sgomotului devin cu atât mai intensive, cu cât
se apropie mai tare furtuna, și încă într'o depărtare
considerabilă a ei tot fulgerul este semnalat de un
ton, ce sună ca și când ar bate cineva în telefon.
Asemenea și alte schimbări de temperatură și apa-
rițiuni de tempeștițe sunt signalizate de tonuri
diferite. — Știința progresează!..

* (O bibliotecă scumpă.) Guvernul ita-
lian are de gând să cumpere biblioteca familiară a
principelui de Ossuna. — Don Gazparo Telles Giron,
principe de Ossuna era în restimpul de 4 ani dela
1670—74 guvernor spaniol în Milan și culesse în
timpul acesta mare număr de manuscripte (autografe)
d'alui Francisco Petrarca, vestitul poet italian, cari
se aflau risipite în unele monăstiri și dătează de pe
timpul petrecerii marelui poet la Visconti din Mil-
lan. Această bibliotecă este prețuită la 6,000,000
franci (3 milioane fl.)

* (O cale ferată prin Palestina.) În mi-
nisteriul turcesc de lucrări publice se prepară un
plan pentru o cale ferată în Palestina. Aceasta li-
nie va pleca dela Sf. Ioan d. Acre, va trece fluviul
Kison și traversând prăpastiile ce despart promon-
torul Karmel de munții Galileei, va intra în valea
Esdrelom. În lipsa unei căi de comunicație până
acum nu s'a putut folosi bine escedentul de bucate
și fructe. Transportul costa mai mult decăt marfa.
De aceea locuitorii s'au lenevit și produceau numai
cât le trebuia neapărat.

Întreprinderea proiectată va face poate că în
țeara făgăduinței să curgă earăș lapte și miere.

Loterie.

Vineri 7 Decembrie 1883.

Buda: 45 14 71 15 75

Nr. 247.

[621] 3—3

EDICT.

Eva născută Lupea din Sărata,
protopresbiteratul Avrigului, care după
conviețuire de un an a părăsit pe le-
giuitul său bărbat de patru ani dis-
parând în lume, fără a se ști locul
unde se ține, în sensul rezoluțiunii con-
sistoriale din 14 Iulie a. c. Nr 1975 B.
se provoacă prin aceasta ca în ter-
min de trei luni dela publicarea
acestui edict să se înfășoseze înaintea
subscrisului for matrimonial, căci ladin
contră se va pertracta și decide pro-
cesul intentat de bărbatul ei susnumit
și în absența ei.

Avrig în 15 Novembre 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al
Avrigului ca for matrimonial de I-a
instanță.

Vasiliu Macsim m. p.,
administrator ppterat.

Îmi permit a aduce la cunoștința Ono-
ratalului Public cum că mi-am deschis

Cancelaria advocațională

în Caransebeș în casa D. Naucs.

[622] 2—3

Georgiu Șerban,

advocat în legile civili și cambiali.

OLEIUL PENTRU AUZ,

perfecționat de Dr. M. Deutsch vindecă ori
ce asurzială, care nu este din nascere;
dacă cineva aude greu, îi cântă ure-
chia, îi ține sau îi curge cu oleiu se
se poate cura radical.

Mulțămîntă publică, 12 ani întregi n'am
auzit cu urechia dreaptă absolut nimic. Spre
a paralisa acest rău, am fost necesitat să
călătoresc de două ori la Viena, ca să con-
sult pe renumitul doctor de urechi și pro-
fesor vinez. Durere nici el nu mi-a putut
ajuta! Din norocire însă am dat preste
oleiul pentru auz din depositul gene-
ral a lui Iulius Graetz. Întrebunțând acest
remediu o minune nespuse se întem-
plă cu urechia mea. După ce am fo-
losit de trei ori m'am vindecat radical;
Ddieu să i prelungească viața inventatorului
acestui minunat oleiu de auz, ca să mai
poată aduce servicii omenimei.

Plevnic, comitatul Trencsen, Ungaria
Emerich de Zental, proprietar mare.

Acest oleiu pentru auz nefal-
sificat împreună cu arătarea modului de
întrebunțare se poate căpăta pe lângă prețul
de 2 fl. 40 cr. direct dela deponitorul ge-
neral Iulius Graetz, Viena, Sechshaus,
Hauptstrasse 47. [621] 2

Cancelaria NEGRUTIU în Gherla

deschide abonament pe anul 1884 la următoarele țiare, cari
apar în propria redacțiune și edițiune:

AMICUL FAMILIEI.

Țiaru beletristic și enciclopedic-literariu — cu ilustrațiuni.

Va eși regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fie-cărei lune în numeri câte de 2—3 coale; —
și va publica: *novele, poezii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorii, studii
sociali, — articli științifice* mai ales din sfera economi-i și a higienii de casă, — *sciri
din lumea mare* — cu preferință acelea, cari interesează mai de aproape societatea
românească, — *principii de viață și notițe de petrecere*. Fie-care număr va fi bogat
și frumos ilustrat. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg va fi numai 4 fl., pre
1/2 an 2 fl., pre 1/4 de an 1 fl. v. a. — Pentru România pre anul întreg 10 franci — lei —
plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

PREOTUL ROMÂN.

Țiar bisericesc, scolastic și literar.

Va eși regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei luni, în numeri câte de 1 1/2—2 1/4 coale
și va publica: *articlii din sfera tuturor științelor teologice* — tractate dogmatice, istorice,
juridice, morali, pastorali, dar mai ales rituali, — *predice* pre dumineci, sêrbători și diferite
ocasiuni, mai ales pentru ocasiuni funebrale, precum și *schită de predici*, și ori ce amenunte
aplicabili în predici, *catechese* și alte *învățături pentru popor*, — *tractate pedagogice, didactice,*
studii și recensuni literare, — *sciri* din sfera bisericescă, scolastică și literară. —
Prețul de prenumerațiune pre anul întreg va fi 4 fl., pre 1/2 an 2 fl., pre 1/4 an 1 fl. —
pentru România pre anul întreg 10 franci — lei — plătibili în bilete de bancă ori în
timbre postali

CĂRȚILE SĂTEANULUI ROMÂN.

Pentru toate trebuințele poporului român.

Va eși în fie-care lună câte una carte de 1—1 1/2 coală; — și va publica: *novele populare, istori-
oare, fabule, poezii, și anecdote, proverbi și alte amenunte de învățatură și petrecere*, — *cunoștințe
de economiă, industriă, igienă ș. a.*, — *sciri din lumea mare* mai ales acelea, cari mai de-
aproape ating pre poporul nostru. — Prețul de prenumerațiune pre un an întreg, va fi
numai 1 fl. v. a., pentru România 2 franci 50 bani — plătibili în timbre postali.

Toate aceste trei țiare de odată abonate costau pre anul întreg numai 8 fl. v. a.,
pentru România 20 franci — lei.

➡ Aceia, cari vor abona toate trei țiarele sau baremi 2 din ele, vor primi gratis
patru portrete frumoase până cel mult în 1 Maiu 1884; la din contră vor avé dreptul
de a-și pretinde să li se răspătească prețul de abonament deja solvit. — Afară de aceea
abonanții țiarelor noastre își pot procura cu prețul de jumătate toate scrierile apărute
în edițiunea ori proprietatea noastră. ➡

— Numeri de probă se trimit gratis ori cui. —

Colectanții primesc în semn de gratificațiune tot al cincilea esemplariu în
natură ori în bani.

➡ A se adresa la: Cancelaria Negrutiu în Gherla — Szamos-
ujvár — unde se mai află de vânzare:

Nu me uita. Versuri pentru ocasiuni funebrale — urmate de iertăciuni, epitafla ș. a.
Prețul 50 cr.

Poezii de V. R. Buticescu. Prețul redus (din 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.
Istoria pentru începutul Românilor în Dacia scrisă de Petru Maioru. Edițiunea a
treia întocmită prin societatea universitară „Petru Maioru” din Budapesta. Numai
câteva esemplare.) Prețul 2 fl.

Poezii de T. V. Pacatianu. Prețul 1 fl., — edițiune de lux 2 fl.

Calendarie pre anul 1884. Amicul poporului — cu 50 cr.

Noul Calendar de casă cu 30 cr. și alte, mulțime de opuri.

[620] 3—5

Zambach și Gavora.

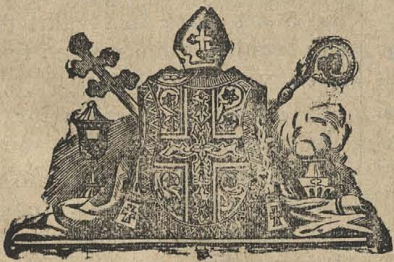
Fabrica de vestminte și recuise bisericesci

de rit catolic și grec.

[555] 9—30

în Budapesta, strada Vațului, Văczi utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii
Albe, Stihare, Dal-
matice, Baldachin,
prapori. Toate fe-
liurile de steaguri,
și pentru societăți
industriale (și pen-
tru pompieri) co-

vor pe altariu, po-
tiruri, pietohlebni-
ca, cădelnițe, paci-
fical, candelde de
altar, policandre
pentru biserici, ri-
pide, chivot, cărți
de Evanghelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.